

Begrunnelse for å markere 7.oktober, -skrevet av gemini.google.com

Å minnes ofre og etterlatte. Den 7. oktober 2023 ble rundt 1200 mennesker drept i Hamas-ledede angrep i Israel, de fleste av dem sivile, og om lag 250 ble tatt som gisler til Gaza. For de som mistet noen, de som overlevde og de som fikk familiemedlemmer bortført, er datoen et sårt og konkret minne. En offentlig markering sier at tapet blir sett, og at ofrene ikke reduseres til et statistisk tall i en lengre konflikt.

Å bevare sannheten om hva som skjedde. Dokumentasjon fra overlevende, vitner og gjerningsmennenes egne opptak finnes, men det har også vært forsøk på å bagatellisere eller benekte omfanget av angrepet. Faste markeringer er en måte å sikre at hendelsen huskes nøyaktig, slik man gjør med andre alvorlige overgrep mot sivile.

Å anerkjenne dens betydning for jødiske samfunn. Mange regner angrepet som den dødeligste enkeltdagen for jøder siden Holocaust. Det har satt dype spor, også utenfor Israel, og har gått hånd i hånd med en markant økning i antisemittiske hendelser i mange land. For mange jøder er en markering derfor også en erklæring om at slik vold og hat ikke skal normaliseres.

Å hedre prinsippet om sivilbeskyttelse. Uavhengig av hvordan man vurderer konflikten ellers, er det et grunnleggende folkerettslig og moralsk prinsipp at sivile ikke skal angripes eller tas som gisler. Å markere dagen kan forstås som å stå ved dette prinsippet, og det kan gjøres uten å ta stilling til andre politiske spørsmål.

Å gi rom for sorg og refleksjon. Samfunn bruker datoer til å bearbeide kollektive traumer. En fast anledning gir mennesker et sted å gå med sorgen, i stedet for at den må bæres alene.

Motforestillinger og andre perspektiver

Noen av dem som støtter markeringen, understreker på sin side at det å minnes ofrene for 7. oktober ikke utelukker medfølelse med sivile på den andre siden. Hvor grensen går mellom minne og politisk bruk, er noe folk vurderer ulikt. Fra en kristen synsvinkel er det ikke gitt at man godkjenner alt den sekulære staten Israel gjør, heller ikke for å hevne denne udåden. Enten det gjelder jøder, muslimer eller kristne er det behov for å minne om han som kom som en jøde, for å dø stedfortredende for alle menneskers synd: **Jes 53,5-6 .. han ble såret for våre lovbrudd, knust for våre synder. Straffen lå på ham, vi fikk fred, ved hans sår ble vi helbredet. 6 Vi gikk oss alle vill som sauer, hver tok sin egen vei. Men skylden som vi alle hadde, lot Herren ramme ham.**